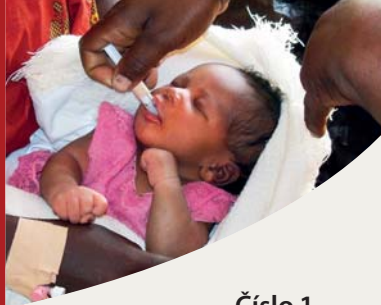

ARCIDIECÉZNÍ CHARITA PRAHA

Bulletin speciál

Číslo 1
16. ledna 2017

JAK POMŮŽE TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

Tříkrálová sbírka obnovuje starou lidovou tradici, při níž koledníci předávali radostnou zvěst o Bohu, který skrze Kristovo narození sestoupil k nám na zem, aby se stal blízkým každému člověku. Přitom požádali

o koledu, obvykle něco k jídlu nebo drobnou minci. V Tříkrálové sbírce Charity nežádají koledníci peníze pro sebe. Sběrka pomáhá lidem v nouzi a využití jejího výtěžku má svá přesná pravidla. **Více na straně 4.**

NOVÉ CENTRUM POMOCI PRO ŽENY V NOUZI

Na začátku prosince požehnal kardinál Dominik Duka nově vzniklé Nízkoprahové denní centrum pro ženy v nouzi, které založila Farní charita Praha 1 – Nové Město ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha. Jedná se o první sociální službu tohoto druhu v celé České republice. **Více na straně 6.**

BISKUP Z LUGAZI: Česká nemocnice sv. Karla Lwagy je pro nás nepostradatelná

U příležitosti desátého výročí od založení České nemocnice sv. Karla Lwagy v ugandském Buikwe jsme požádali o rozhovor místního biskupa, otce Christophera Kakoozu. Podle něj je úroveň nemocnice díky českým dárcům velmi dobrá, a tak může nemocnice sloužit mnoha pacientům. Lékaři většinou řeší nemoci spojené s chudobou a klimatem. U dětí jde nejčastěji o podvýživu a chybějící vitamíny. Pacienti často přicházejí s malárií, tuberkulózou a různými úrazy.

Více na straně 14.

Milí přátelé,

otevíráte stránku Bulletinu, který nese označení Speciál. Na rozdíl od měsíčníků, které vydáváme jen v elektronické podobě (k jejich odběru se můžete přihlásit na našich webových stránkách), vychází lednové číslo Bulletinu v tištěné a rozšířené podobě. Shrnujeme v něm nejdůležitější události z uplynulých měsíců. Osobně mě velmi potěšil nový projekt Farní charity

Praha 1 – Nové Město, kterým je Nizkoprahové denní centrum pro ženy bez domova. Aktivně na něm spolupracovala Charita s místní samosprávou, v tomto případě s městskou částí Praha 1, která poskytla a zrekonstruovala prostory pro tuto sociální službu. Chtěl bych na tomto místě poděkovat nejen zástupcům Prahy 1, ale i dalším měst a obcí, kteří v partnerství s Charitou či jinými poskytovateli sociálních služeb upřímně hledají cesty k pomoci sociálně slabým spoluobčanům. V současné době připravujeme další

z projektů, který by bez součinnosti městské samosprávy nevznikl. Je jím bytový dům v Praze-Třeboradicích, který bude sloužit jako sociální bydlení pro rodiny s dětmi.

Rád bych za pomoc poděkoval také vám, dárcům podporujícím naše projekty a služby v pražské arcidiecézi i v zahraničí. Ať vám poskytnutá pomoc přináší radost. Přeji vám a vašim blízkým hodně zdraví a pohody v novém roce.

Ing. Jaroslav Němec
ředitel

Arcidiecézní charity Praha

OCENĚNÍ pro penzion U sv. Kryštofa

Podle srovnávacího serveru HotelsCombined se penzion U sv. Kryštofa zařadil mezi 3 % nejlépe hodnocených hotelů a penzionů. „Naši zákazníci nám udělili známku 9 z 10,“ říká Jaroslav Nekl, vedoucí penzionu, který v Praze 10 provozuje Arcidiecézní charita Praha.

Poděkování za benefiční koncert

Foto: Lubomír Kotek

Rádi bychom poděkovali Obecnímu domu, Symfonickému orchestru hl. m. Prahy FOK, moderátorovi Vladimírovi Kořenovi a především více než tisíci posluchačům za podporu 25. Benefičního koncertu, který proběhl 31. října 2016 ve Smetanově síni Obecního domu v Praze. Vážíme si záštity, kterou koncertu věnoval kardinál Dominik Duka. Výtěžek koncertu dosáhl 369 457 korun a celý jej věnujeme České nemocnici v Ugandě.

DĚKUJEME VŠEM DÁRCŮM ZA JEJICH PODPORU!

Vedoucí mise v Zambii OCENĚN CENOU CHARITY ČR

Cenu Charity Česká republika za mimořádný přínos charitnímu dílu získal pan Aleš Vacek, vedoucí zambijské mise Arcidiecézní charity Praha.

Aleš Vacek působí v Zambii od roku 2006. Misi sám zakládal a prosadil v zemi program Adopce na dálku®, díky němuž se osudy stovek školáků z chudých rodin trvale mění k lepšímu.

V rámci programu se také podařilo otevřít unikátní počítačovou učebnu napájenou solárními panely.

Díky osobnímu nasazení a organizačním schopnostem

Aleše Vacka je dnes ve městě Solwezi a v misiích Mpanshye a Mukonchi vidět pomoc z Česka takřka na každém kroku.

NADACE AGEL PŘEVZALA PATRONÁT nad Azylovým domem Gloria

Na začátku října při slavnostním setkání převzala Nadace Agel patronát nad Azylovým domem Gloria.

Nadace tak pomůže těm nejzranitelnějším – dětem, jejichž maminky se ocitly v tíživé životní situaci a jimž by jinak hrozila ústavní péče. „Finanční dar od Nadace Agel nám v uplynulém roce pomohl uhradit mzdové náklady na pracovníky Azylového domova, zrekonstruovat venkovní schodiště a pískoviště pro děti. Všechny naše děti i maminky dostaly vánoční dárky a další materiální pomoc,“ říká sestra Imelda, ředitelka Azylového domu Gloria. „Chtěla bych touto cestou Nadaci Agel poděkovat za jejich pomoc.“

Ředitelka Azylového domu Gloria sestra Imelda vysvětluje hostům, jak Azylový dům pomáhá. Zleva: P. Stanislav Gora, Dušana Chreneková, Tomáš Chrenek, kardinál Dominik Duka.

JAK POMŮŽE TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2017

Jak budou využity peníze, které jste letos věnovali koledníkům do tříkrálových pokladniček? Zeptali jsme se pracovníků, kteří budou u toho, až peníze začnou pomáhat.

OLINKA PETŘIVÁ
ředitelka Centra pro tělesně postižené Fatima

Jedním ze čtyř letošních diecézních záměrů Tříkrálové sbírky je pořízení nového výtahu pro naše Centrum pro tělesně postižené Fatima v Praze-Třeboradicích. Stávající výtah jsme koupili z druhé ruky před více než dvaceti lety. Dnes jsou již mnohem přísnější předpisy a bez nového výtahu bychom nemohli naši sociální službu provozovat. V podkroví domu, ve druhém patře, nově bydlí i starší nebo nemocní lidé bez domova, výtah bude tedy sloužit také jim.

LUCIE RŮŽKOVÁ RYBÁROVÁ
ředitelka Farní charity Kolín

Charitní komunitní centrum je další službou, kterou bychom jako Farní charita chtěli občanům města Kolín nabídnout. Před dvěma lety jsme v Kolíně založili dobrovolnické centrum sloužící zejména seniorům a charitní šatník pro sociálně slabé rodiny. V loňském roce jsme začali ve spolupráci se sociálním odborem města poskytovat i potravinovou pomoc. Snažíme se vždy nabídnout služby, které v našem městě chybí. Komunitní centrum je další z nich. Bude místem setkávání

i vzájemné pomoci. Děkuji všem dárčům Tříkrálové sbírky za podporu.

SESTRA IMELDA OSF
ředitelka Azylového domu Gloria

Stalo se již tradicí, že část výtěžku Tříkrálové sbírky věnujeme na pomoc rodinám s dětmi v tísní.

Pomáhat právě dětem a celým rodinám, které jsou v hmotné nouzi, je pro naši Charitu prioritou. Rozvíjíme řadu projektů. Provozujeme dva azylové domy pro matky s dětmi, pracujeme systematicky s mnoha rodiči na posílení jejich rodičovských kompetencí, pomáháme rodinám, v nichž se vyskytlo domácí násilí, nabízíme sociální bydlení i materiální pomoc konkrétním rodinám v nouzi. Rodiny s dětmi, zvláště vícečlenné, to dnes nemají lehké a zaslouží si naši podporu.

BERNADETA PAVLÍKOVÁ
zástupkyně Arcidiecézní charity Praha v Ugandě

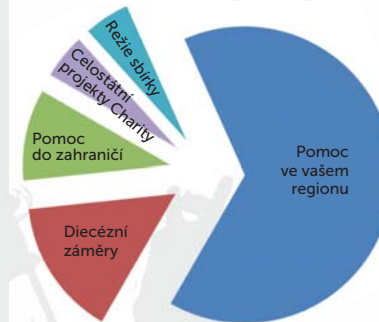

Jsem vděčná, že Tříkrálová sbírka pomůže i České nemocnici sv. Karla Lwangu. Před samotným odletem do Ugandy jsem nastudovala mnoho informací o tom, jak nemocnice funguje. Věděla jsem, že pomáhá tisícům pacientů. Ale až když jsem nemocnici poprvé navštívila, viděla pacienty v ordinacích, v čekárnách i na lůžkách,

mohla se s nimi pozdravit a bavit o jejich životě, pochopila jsem, nakolik je tento projekt důležitý. Těžko nacházím slova, kterými bych svoji zkušenost předala. Za Českou nemocnici vidím konkrétní ženy, muže a děti, kteří potřebují naši pomoc. Každý z nich vděčí za ošetření českým dárčům. Nikdy jsem nebyla na naší zemi tak hrdá jako tady v Ugandě.

Jak váš příspěvek pomáhá?

Z daru, který jste vhodili koledníkům do kasičky, pomůže 65 % přímo ve vaší obci nebo regionu, 15 % využije na své projekty vaše diecézní Charita, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % podpoří celostátní projekty a 5 % je režie sbírky.

Další záměry TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY 2017 v pražské arcidiecézi

Charitní pečovatelská služba Farní charity Praha 4 – Chodov
Nízkoprahové denní centrum pro ženy v nouzi v Praze 1
Školní pomůcky a aktivity v sociálně aktivizační službě pro rodiny s dětmi v Berouně
Sociální služby Farní charity Starý Knín (pečovatelská služba, osobní asistence, azylový dům atd.)
Sociální služby Farní charity Vlašim (občanská poradna, sociálně aktivizační služby pro seniory a zdravotně postižené atd.)
Dobudování denní místnosti pro Nízkoprahové denní centrum pro lidi bez pří-

střeší v Nymburku
Rekonstrukce Domu na půl cesty a Azylového domu pro matky s dětmi v Kralupech nad Vltavou
Vybavení pokojů v Domě s pečovatelskou službou v Libiši (polohovací postele, noční stolky, polohovací křesla, výmalba, lůžkoviny, stůl, židle, televize)
Kompenzační pomůcky pro klienty Farní charity Neratovice, středisko Praha-Kbely
Podpora Azylového domu pro ženy a matky s dětmi v Domově sv. Josefa v Roudnici nad Labem (výměna střešních oken v podkrovních pokojích)
Zajištění

psychologické pomoci pro klienty sociálních služeb Farní charity Roudnice nad Labem
Založení sociálního šatníku v Řevnicích
Úhrada za ošetření lidí bez zdravotního pojištění v Nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze
Nákup vybavení pro fyzioterapeutickou péči pro seniory, kterou zahajuje od dubna 2017 Farní charita Holešovice
Podpora Dobrovolnického centra sv. Bartoloměje v Kolíně
Přímá sociální a materiální podpora lidem a rodinám žijícím v hmotné nouzi

DEKJUJEME DÁRCŮM I DOBROVOLNÍKŮM, KTEŘÍ SE NA SBÍRCE PODÍLEJÍ!

CHARITA OTEVŘELA NOVÉ CENTRUM POMOCI pro ženy v nouzi

Nízkoprahové denní centrum nabízí denně zázemí až 30 ženám.

Farní charita Praha 1 – Nové Město ve spolupráci s Arcidiecézní charitou Praha otevřela v Praze Nízkoprahové denní centrum, které slouží ženám bez přístřeší i těm, kterým ztráta bydlení hrozí.

„Ženy bezdomovkyně jsou velmi zranitelné a potřebují jinou podporu než muži,“ vysvětluje Lucie Rybářová, ředitelka Farní charity Praha 1 – Nové Město. „V sociálních službách, které

jsou společné pro ženy i muže, se často necítí bezpečně. Mnohé ženy zažily domácí násilí nebo znásilnění, nesou si v sobě trauma a do smíšených služeb nejsou vůbec schopné docházet. Proto

Slavnostní otevření Nízkoprahového denního centra. Zleva: Jaroslav Němec, ředitel Arcidiecézní charity Praha, Lucie Růžková Rybářová, ředitelka Farní charity Praha 1-Nové Město, Pavel Šimek, zástupce ředitele Arcidiecézní charity Praha, kardinál Dominik Duka, Šárka Tábořská, předsedkyně sociálního výboru MČ Praha 1.

vzniklo naše nízkoprahové centrum pouze pro ženy. Je jediné svého druhu v České republice. Ženy, které se ocitají v tísní, jsou bez domova nebo domov ztrácejí, zde mohou odložit všechny svoje starosti a najít chvíli klidu a bezpečí v náročné životní situaci.“

JAK NOVÉ CENTRUM POMÁHÁ

Nové centrum může každý den využít až 30 žen. Mohou se zde ohřát, získat potravinovou a další materiální pomoc, osprchovat se, vyprat si či vyměnit oblečení. Každý čtvrtek se klientky scházejí ve výtvarném workshopu.

Menší kapacita centra umožňuje sociálním pracovnícům navázat s každou ženou vztah důvěry a nabídnout pomocnou ruku a podporu při postupném řešení její situace.

PODPORA MĚSTSKÉ ČÁSTI PRAHA 1

Farní charita Praha 1 hledala vhodné prostory pro denní centrum více než tři roky. Vstříc jí vyšla městská část Praha 1, která Charitě poskytla nově zrekonstruované prostory v Žitné ulici. Při slavnostním otevření na začátku prosince loňského roku požehnal Nízkoprahovému centru kardinál Dominik Duka. Mnoho zdaru mu přišli popřát radní Magistrátu hl. m. Prahy Daniel Hodek a předsedkyně sociálního výboru MČ Praha 1, která se o vznik centra významně zasloužila. □

Skupinové terapie a videotrénink interakcí OČIMA MAMINEK

Sociální pracovníci, kteří pomáhají maminkám s dětmi v tíživé životní situaci, hledají možnosti, jak maminky účinně motivovat ke změně postojů a k celkové změně jejich sociální situace. Jak ukázat, které jejich návyky a chování mohou být například příčinou narušených rodinných vztahů, a jak pomoci překonat zažité trauma. Pracovníkům dnes pomáhají moderní metody, kterými jsou videotrénink interakcí či socioterapeutické skupiny. Jak tyto aktivity vnímají samy maminky?

SKUPINOVÁ TERAPIE POMOHLA VYŘEŠIT PROBLÉMY

Socioterapeutické skupinky mi osobně hodně pomohly, když jsem se s dětmi ocitla úplně na dně a když jsme se stěhovali do azylového domu. Toto období bylo pro mě nové a hodně stresující. Na skupin-

kách jsem byla nejdřív dost nervózní, protože jsem vůbec nevěděla, co je jejich smyslem a co si s terapeutky vlastně budu povídat. Po nějaké době se páteční dopoledne stala příjemně stráveným časem, i když někdy převládli z určitých situací smutek a slzy. Stejně tak byly i chvíle, kdy jsme se moc nasmáli. Ono takové povídání a rozbor dané situace a citové otevření se osobě, která pomůže vyřešit problémy, se kterými si nevíte sama rady, je velice osvobozující. S ostatními maminkami jsme měly možnost poznat se blíž a je hezké, že s některými jsme stále v kontaktu a staly se z nás blízké kamarádky.

paní JANA, klientka
Azylového domu Gloria

PŘI ZHLÉDNUTÍ VIDEOA JSEM SI UVĚDOMILA, KDE JE CHYBA

Vzpomínka na videotrénink ve mně probouzí příjemný

pocit. Tato setkání probíhala individuálně v soukromí a já osobně jsem moc ráda, že jsem takovou zkušenost mohla zažít. Moc mi to pomohlo v otázce výchovy syna, se kterým jsem si často nevěděla rady, a právě natočení a zhlédnutí záznamu, kde jsem si s dětmi hrála a povídala, mi ukázalo, kde je chyba a kde mám změnit přístup. Vše se najednou zvládalo mnohem lépe. Tyto aktivity nejen mně, ale myslím, že i dalším maminkám, které se ocitly v nelehké situaci, velmi pomohly.

paní SOŇA, klientka
Azylového domu sv. Gerarda

Aktivity projektu na podporu a rozvoj rodičovských kompetencí klientek Arcidiecézní charity Praha jsou podpořeny z dotačního programu Rodina a ochrana práv dětí MPSV.

POMOC OBĚTEM DOMÁČÍHO NÁSILÍ I OBCHODU S LIDMI

Šárka Martinová je ředitelkou Poradny Magdala, jedné ze služeb Arcidiecézní charity Praha. Poradna Magdala je uznávané zařízení, které poskytuje pomoc rodinám, kde se vyskytlo domácí násilí – jeho obětem i pachatelům. Slouží také ženám, které se staly obětmi obchodu s lidmi.

❑ Když se řekne Magdala, co si máme představit?

Křídlo budovy v Praze na Barrandově, kam od rána do pozdního odpoledne proudí lidé, kterým poskytujeme pomoc, radu a podporu. Zejména je to však tým odborníků s dlouholetými zkušenostmi, který tvoří sociální pracovníci s psychologickým vzděláním, speciální pedagožka a psycholožka.

❑ Jak se o vás lidé, kteří potřebují vaši pomoc, dozvídají?

Někteří lidé nás oslovují přímo. Spolupracujeme ale také s policií, se soudy, s odbory sociálně-právní ochrany dětí. Naše služby mohou být těmito institucemi doporučené nebo nařízené. Pomáháme rodinám v mnoha náročných situacích. Zabýváme se konflikty mezi partnery, kteří se „jen“ nemožou dohodnout, i těmi, jejichž konflikt končí frakturou lebky.

❑ Domácí násilí má mnoho podob...

Film *Zuřivec* slouží pro práci s oběťmi i pachateli domácího násilí.

Ano. Násilí nejsou jen rány pěstí, ale má i podobu psychického týrání, které na svých partnerech páchají muži i ženy. O domácím násilí páchaném na mužích se moc nemluví, ale v praxi se s psychologickým týráním mužů setkáváme.

❑ Jakou podporu obětem domácího násilí můžete poskytnout?

Utajené ubytování i psychologickou a materiální pomoc. Tuto podporu potřebuje oběť v první, akutní fázi, kdy utekla od násilnického partnera a zhroutily se jí poslední jistoty, které v životě měla. Terapeuti a sociální pracovníci postupně provázejí oběť, tak aby se navrátila zpět do normálního života.

❑ Ze zahraniční stáže jste si před nedávnem přivezla film, který bude sloužit jako pomůcka při práci s oběťmi domácího násilí.

Ano, a nejen s nimi. Prostřednictvím filmu *Zuřivec*

pracujeme i s pachateli násilí a dokonce i s dětmi, které jsou domácímu násilí přítomny, jsou jím silně zasaženy a často jsou systémem pomoci přehlíženy.

❑ Kolik takových dětí v Česku je?

Jsou jich pravděpodobně tisíce. Domácí násilí je nebezpečné také proto, že je skryté. Je proto potřeba věnovat velké úsilí osvětě, mluvit s dětmi, s učiteli, lékaři a dalšími lidmi, kteří mohou včas zachytit drobné signály, že v rodině není vše v pořádku. I proto nabízíme široké veřejnosti semináře o domácím násilí, jejichž součástí je promítání filmu *Zuřivec*.

❑ Magdala se věnuje i obětem prostituce a obchodu s lidmi...

Postupujeme obdobně jako při práci s oběťmi domácího násilí. Jeden člověk ubližuje v nerovném vztahu druhému člověku. Obchod s lidmi může být organizovaným zločinem, a proto je nutná spolupráce

s policií, která se na nás obrací, když odhalí například nucenou prostituci. Koordinujeme naši práci i mezinárodně.

❑ Jak tato mezinárodní spolupráce probíhá?

Mezinárodní databáze evidující vypátrané oběti násilí umožňuje organizacím lepší koordinaci pomoci. Uvedu příklad z praxe. Mnoho lidí z Česka odjíždí za prací do zahraničí, kde se lehce stanou obětmi podvodu. Musí prostituovat, pracovat v nelidských podmínkách bez možnosti odejít, ženy jsou donuceny ke sňatku s cizincem, který chce získat občanství v EU. Databáze pomáhá v tom, že taková osoba, která se dostane do služeb tamních pomáhajících organizací, je evidována. V databázi se ocitnou základní informace od jména až po situaci klientky a nabídnutou či poskytnutou pomoc. Když se pak vrátí do Česka – zkrátka ji vyloží autobus například na Florenci, kde ji vyzvedneme a začneme s ní pracovat -, víme už, o koho se jedná, a zejména, na co můžeme navázat.

❑ Proč jste si vybrala práci pomáhající lidem v tak těžké krizi? Musí být náročné vidět tolik bolesti, kterou způsobil jeden člověk druhému.

Ano, přicházejí k nám lidé plní bolesti, na pokraji fyzických i psychologických sil. Nejhorší je, když si uvědomíme, že tu bolest jim nejčastěji způsobují jejich vlastní rodiče, partneři nebo blízcí. Každý příchozí má svůj příběh, jedinečnou situaci a cestu, kterou chce jít, na kterou mu můžeme nabídnout doprovázení. Kam každý z našich kli-

Tisíců dětí v Česku se dotýká problém domácího násilí.

entů dojde, záleží hlavně na jeho individuálních možnostech a schopnostech. Sama jsem zažila horké chvílky, když jsem pobývala v zahraničí, a proto vím, jak je těžké dostat od někoho skutečnou pomoc, která nebude mít pouze formální charakter.

❑ Jak se to přihodilo?

Po maturitě jsem si chtěla vyzkoušet práci v zahraničí, a protože jsem si sama nevěděla rady, obrátila jsem se na agenturu, kterou vedli poměrně sympatičtí mladí lidé. O to větší rozčarování přišlo, když jsme čekali několik hodin na letišti v Manchesteru, kde jsme se sešli s další skupinou Čechů a Slováků se stejným cílem, a nikdo nás nepřišel vyzvednout, jak bylo domluveno. Následovaly peripetie s policií, cizinci, kteří

nás přijeli po urgenci policie vyzvednout, převezli nás do haly na periferii a donutili každého zaplatit v přepočtu asi 10 000 Kč, nechali nás na dálnici a nakonec, po další urgenci policie, nás dovezli na farmu, kde nám neplatili. Byli jsme tam v otřesných podmínkách. Po odchodu jsem majitele udala.

Byla jsem jedna z mála, která nakonec odešla. Ostatní neměli anglicky a nevěděli, co dělat, nebo je doma nečekalo nic lepšího. Díky těmto zážitkům znám pocit beznaděje, strachu a nejistoty, kterou prožívají naši klienti. Víme, co je jistota v nejistotě, i když mám jenom zlomek zkušeností, které mají ti, kteří k nám přicházejí do Poradny Magdala.

Rozhovor vyšel v Katolickém týdeníku č. 50/2016. ❑

Poradna Magdala využívá při své práci s oběťmi a pachateli domácího násilí i odbornou veřejností film *Zuřivec*. Projekt podpořila Nadace Open Society Fund Praha z programu Dejme (že)nám šanci, který je financován z norských fondů.

Díky ADOPCI NA DÁLKU studuje na univerzitě

Do Adopce na dálku® byl vybrán, když mu bylo devět let. Tehdy studoval v 5. třídě základní školy. Svou pílí se Bisanka King vypracoval až k úspěšně složeným přijímacím zkouškám na vysokou školu.

Bisanka King píše svému dárci, panu Oldřichu Řeháčkovi: „Studuji na univerzitě Mulungushi, jed-

né z nejlepších vysokých škol v Zambii. Vděčím za to programu Adopce na dálku. Můj studijní program – stavební inženýrství – je na pět let, takže školu dokončím v roce 2021, dá-li Bůh.“

Gratulujeme Bisankovi k tomuto mimořádnému úspěchu a přejeme mu, ať se mu ve studiu daří. □

Na fotografii z roku 2010 je na tabuli datum 19. červenec. Kdo by tehdy tušil, že přesně o šest let později, v červenci 2016, nastoupí Bisanka na Univerzitu Mulungushi, která se nachází blízko města Kabwe vzdáleného od Solwezi 450 kilometrů.

V rozhovoru z roku 2010, který s chlapcem vedl Aleš Vacek, Bisanka říká: „Navštěvuji 7. třídu základní školy. Mým nejoblíbenějším předmětem je angličtina, protože se s ní domluví hodně lidí, zvláště pokud bych se dostal do jiných zemí. Až vyrostu, chtěl bych se stát pilotem.“

V MUKONCHI SE OPĚT SOUTĚŽILO

V zambijském Mukonchi jsme pro děti z programu Adopce na dálku® uspořádali tradiční Dětský den. Ke stovce adoptovaných dětí se přidali jejich sourozenci, kamarádi a poprvé i děti z okolních vesnic.

Soutěžní klání probíhalo v míčových hrách, přetahování lanem, závodilo se v běhu v pytlích i s lahví na hlavě naplněnou vodou, svou zručnost děti změřily v ping pongu, chytání ryb či hodu míčem do basketbalového koše nebo kroužky na cíl.

Na každého čekala odměna a také společný oběd na konci dne. Velké díky patří českým dárcům, díky nimž můžeme dětem tento den plný zábavy, soutěží a legrace uspořádat. □

Uganda má díky programu Adopce na dálku® ČTYŘI NOVOKNĚZE

Letos v srpnu byli v ugandském městě Luwero vysvěceni čtyři mladí kněží, kteří dokončili seminář díky programu Adopce na dálku®.

Jedním z nich je otec Henry Lunninze. Bylo mu právě 15 let, když jsme ho v roce 2005 registrovali do programu. Protože jeho otec zemřel a matka byla stále na cestách, vychovávala ho jeho starší sestra. Ta se ale starala také o své vlast-

Otec Henry Lunninze

ní děti, a tak neměla dostatek financí, aby Henrymu zajistila vzdělání.

Díky dárcyni z České republiky dokončil Henry studium a 20. srpna letošního roku byl vysvěcen na katolického kněze.

Momentálně působí otec Henry ve farnosti sv. Josefa ve městě Katikamu. Spolu s posledním dopisem poslal otec Henry také svůj prmiční obrázek. □

V programu Adopce na dálku® PODPOŘIL DVACET DĚTÍ

Rozvojové země potřebují vzdělané lidi, kteří neodejdou za vidinou lepšího života v Evropě, ale zůstanou ve své zemi a budou nositeli rozvoje. Tato myšlenka inspirovala pana Oldřicha Řeháčka k podpoře programu Adopce na dálku®.

si vybral právě program Adopce na dálku®. Pan Oldřich Řeháček o medializaci svého mecenášství nestojí, pomáhá zcela nezištně a nikoli kvůli reklamě. Jsme ale rádi, že souhlasil a odpověděl na naše otázky. □

V srpnu se u nás zaregistroval nový dárci a rovnou si „adoptoval“ dvacet dětí najednou. Zajímalo nás, proč pomáhá a proč

„Obecně si myslím, že člověk by měl dávat část svých příjmů potřebným. Ať už u nás (což činím většinou) anebo jinde ve světě. Projekt Adopce na dálku jsem se rozhodl podpořit proto, jelikož si myslím, že lidé by měli mít možnost získat vzdělání ve své zemi. A toto pak využít pro její rozvoj, potažmo pro zlepšení životních podmínek svých sousedů a spoluobčanů. Stávající situace, kdy (nej)schopnější obyvatelé zemí třetího světa utíkají ze svých zemí před chudobou, je strašně nefér vůči těm, kteří zůstali. Ti na tom totiž bez nich budou ještě hůře.“

si vybral právě program Adopce na dálku®. Pan Oldřich Řeháček o medializaci svého mecenášství nestojí, pomáhá zcela nezištně a nikoli kvůli reklamě. Jsme ale rádi, že souhlasil a odpověděl na naše otázky. □

PATNÁCTILETÁ MANŽELKA z kmene Rajgonda v jižní Indii

Aktuálně
z Indie

Sestra Christine, spolupracovnice Arcidiecézní charity Praha, celá léta neúnavně usiluje o pozvednutí životní úrovně tamních kmenů.

Swetha pochází z chudé sedmičlenné rodiny kmene Rajgonda. Kvůli nouzi byla v roce 2007 přijata do programu Adopce na dálku. Získala tak šanci chodit do školy – až do svých patnácti let, kdy ji rodiče provdali.

Ze studentky se naráz stala patnáctiletá vdaná žena pečující o manžela a domácnost. Oficiální zákonná hranice pro sňatek je v Indii 18 let pro ženy a 21 let pro muže. Realita je ale často jiná. „Jakmile dívka dospěje, vyhlásí se v komunitě, že je zralá na vdávání. O její ruku se začínou ucházet sousedé z kolonie, často pokrevní příbuzní,“ popisuje zvyky kmene Rajgonda řádová sestra Christine Misquith z indického Bídaru. Výběr ženicha je přitom plně v rukou rodičů, kteří na dívčiny sympatie k jednotlivým nápadníkům nemusí brát ohled.

Domluvené sňatky jsou dodnes běžné po celé Indii.

BRZKÝ SŇATEK PRO VĚNO

Po celé Indii je také běžné, že dívka musí přinést do manžel-

ství věno. V kmeni Rajgonda je tradice úplně opačná. „Ženich přináší věno rodičům nevěsty,“ vysvětluje sestra Christine, „rodiče proto chtějí dcery brzy vdát. Koli-krát dívka sotva dokončí základní vzdělání.“

TRADICE SE MĚNÍ

Zvyky dodržované po staletí se podle sestry Christiny postupně mění. Stále více dívek z kmene Rajgonda dnes navštěvuje i vyšší školu.

„Některá děvčata dokonce dosáhnou na vysokoškolský titul, to bylo dříve nemyslitelné. Ty, které rodiče přesto vdají dřív, mají díky programu Adopce na dálku šanci získat alespoň základní vzdělání. Dokáží číst, psát, počítat a třeba na ten základ ještě v budoucnu naváží,“ dodává sestra Christine. □

Dívky z kmene Rajgonda se často vdávají ještě před dokončením základní školy.

DOPISY OD SRDCE: Adopce na dálku® změnily jejich život

Brian a Nicholas pocházejí z venkova, z velmi chudých poměrů. Bez pomoci programu Adopce na dálku® by nemohli dokončit ani základní školu. Dnes mají univerzitní diplom, dobrou práci a své vlastní děti, které podporují ve vzdělávání. Nikdy nezapomenou na dárcy z Česka, kteří změnili jejich život.

Táta zemřel, když mi bylo šest. Dařilo se nám špatně. Na školu, do které jsem jen pár měsíců předtím začal chodit, jsem mohl zapomenout. Neměl jsem žádnou naději, že budu moci pokračovat a základní školu dokončit.

Dnes mám za sebou vysokoškolská studia. Získal jsem diplom v oboru IT. V rámci diplomové práce jsem vyvinul informační systém pro správu poplatků. V IT oboru jsem krátce po dokončení školy našel i práci. Vděčím za to panu Pavlu Kosmákovi, který mě v programu Adopce na dálku® podporoval od druhé třídy základní školy po ukončení vysokoškolských studií.

Jsem rád, že teď mohu podporovat maminku a celou rodinu. Jsme všichni panu Pavlovi moc vděční. Ať mu Bůh žehná.

Brian Kakoto (22)

Vychovávala mě babička. Pracoval jsem s ní na poli, které nás živilo. Školu jsem jako dítě miloval. Nevadilo mi, že jsem chodil denně několik kilometrů bosý. Učení mi šlo. O to víc mě mrzelo, že jsme neměli peníze, abych pokračoval ve vyšších ročnících, kde se za školné a pomůcky platí více.

V roce 2002 u nás začala působit Charita z České republiky. Byl jsem vybrán do Adopce na dálku®. V novém školním roce jsem byl přijat na střední školu a bylo za mě zapláceno školné, dostal jsem knihy, dvě uniformy, a to vše zásluhou pana Zbyňka Vrstila. Nikdy na jeho úžasnou pomoc nezapomenou. Dovedl mě až do 3. ročníku.

Moje další studia podpořil pan Luděk Tučný. Získal jsem bakalářský titul a ihned po promoci v roce 2012 jsem získal práci ve veřejném sektoru v pozici asistenta Správy majetku v instituci spadající pod Ministerstvo financí.

Vždy spojuji svůj úspěch s Charitou a její skvělou prací, kdy pomáhá propojovat chudé děti s lidmi, kteří se dokáží obětovat pro druhé. Jsem rád, že se babička dožila mého úspěchu i pravnuka.

Nicholas Kizza (29)

BISKUP Z LUGAZI: Česká nemocnice sv. Karla Lwagy je pro nás nepostradatelná

O České nemocnici v Ugandě hovoří v rozhovoru biskup Christopher Kakooza z Lugazi. V jeho diecézi nemocnice již deset let zachraňuje životy a zdraví místních lidí. Jaké je jeho blahopřání k desátému výročí nemocnice?

□ V biskupském úřadu stojíte dva roky. Měl jste už možnost blíže poznat Českou nemocnici v Ugandě? Jaký na Vás udělala dojem?

Celý první rok svého působení v Lugazi jsem věnoval tomu, abych diecézi lépe poznal. Setkával jsem se s lidmi různého postavení od úředníků a politi-

ků až po sociálně slabé vrstvy a lidi žijící v extrémně chudých podmínkách. Velice podstatnou část roku jsem tedy strávil na cestách, navštěvoval různé instituce, organizace, školy a také samozřejmě Českou nemocnici v Buikwe. Udělala na mě veliký dojem. Díky svému umístění v srdci kraje Buikwe má velmi dobrou spádovost, slouží velkému počtu obyvatel naší diecéze. Její vybavení a celková úroveň je díky českým dárcům velmi dobrá.

□ Jaké má Česká nemocnice v Buikwe místo v poskytování zdravotní péče ve Vaší diecézi?

Nemocnice je pro nás nepostradatelná. Řeší i komplikovanější případy, na které odborně nestačí jiná zdravotní střediska. Jednak proto, že jejich vybavenost není taková jako v Buikwe a jednak zde není ani dostatek lékařů. Často se stává, že pacienti přijdou do zdravotního střediska, čekají dlouhé hodiny, aby zjistili, že léky, které potřebují, v nemocnici nejsou momentálně k dispozici, nebo péče, kterou potřebují se zde neposkytuje. V Buikwe je situace jiná.

□ V Ugandě se za léčbu platí. Jak je to v České nemocnici v Buikwe?

Každé ošetření v ugandské nemocnici si pacient musí zaplatit. V Ugandě totiž není všeobecné zdravotní pojištění. Díky podpoře z Česka si naproti tomu může Česká nemocnice

dovolit držet poplatky od pacientů velmi nízko. Péči si tak mohou dovolit i chudí lidé. Nedávno se v České nemocnici například narodila císařským řezem čtyřčata! Matce byla poskytnuta péče zdarma stejně jako dalším sociálně slabým pacientům, kteří přicházejí, ale nemají peníze na léčbu.

□ Jakými nemocemi lidí v Ugandě nejčastěji trpí?

Jsou to nemoci spojené s chudobou a s klimatem. U dětí bohužel podvýživa, chybějící vitamíny, dále je rozšířená malárie, tuberkulóza. Časté jsou také různé úrazy a popáleniny. A bohužel nemůžeme zapomenout na HIV/AIDS.

□ Jak se Ugandě daří bojovat s virem HIV? Před pár lety patřila mezi africkými zeměmi k premiantům v boji s tímto onemocněním.

Lidé neustále podceňují dopad nákazy. Neuvědomují si závažnost onemocnění. Navíc je v Ugandě podle kmenových tradic stále přítomné mnohoženství. Když je takový muž nakažen, jistě chápete, jak velký dopad to má na jeho nejbližší a jak rychle se virus šíří. Osvěta a programy pro těhotné ženy, jako je prevence přenosu viru z matky na dítě, jsou podle mého názoru klíčové. Jsem rád, že se této oblasti Česká nemocnice věnuje.

□ Stále je zažitá důvěra v kmenové tradice a šamanství?

Šamanské léčebné praktiky jsou hluboce zakořeněné. Přitom často mají katastrofické důsledky. Nemocnice a odbor-

ná medicína musí této konkurenci čelit, pečlivě dbát na svoji reputaci a pověst.

□ Daří se jí to?

Ano. Proto také pacientů přibývá. Venkovským lidem trvá sice dlouho přijmout jakoukoli změnu. Zejména pokud souvisí se změnou tradičních hodnot. Upuštění od šamanství je zdoluhavý proces. Dobrá péče o pacienty, dobré jméno nemocnice a finanční dostupnost však tento proces značně urychlily. Když jsem nemocnici navštívil, všiml jsem si například, že na porodnickém oddělení byla spousta dětí a maminek. Jsem rád, že se od tradičních porodů doma pomalu opouští a že ženy jsou ochotny přijít pod dohledem zdravotnického personálu a tím mnohdy zachránit život sobě i narozenému dítěti.

□ Nemocnice v Buikwe slaví 10 let od svého založení. Jaké je vaše blahopřání?

Mnoho dalších let. Personálu sílu do další práce, protože jejich profese rozhodně nepatří k těm snadným.

Pacientům, aby pokud možno žádné zdravotní služby nepotřebovali a těšili se dobrému zdraví. Musejí-li však pomoc vyhledat, aby se jim dostalo péče na patřičné úrovni.

Na všechna oddělení nemocnice chodí pacienti léčit všechny druhy nemocí a úrazů. Na porodnické oddělení chodí lidé spíše pro radost z nově narozených dětí, proto zvláště tomuto oddělení přeji spoustu zdravých dětí.

Rozhovor vyšel v Katolickém týdeníku č. 50/2016.

Poděkování dárčům, kteří vyslyšeli adventní výzvu

Během adventu jsme se na vás obrátili s výzvou, abyste o Vánocích obdarovali lidi, kteří jsou v nouzi. Konkrétně jsme chtěli obyvatelům v nově otevřeném azylovém domě v Praze-Třeboradicích nadělit vybavení do společné kuchyně.

„Chtěla bych poděkovat všem dárčům, kteří přispěli na nákup pračky, sporáku, nádobí a dalšího vybavení pro náš nový azylový dům v Praze-Třeboradicích. Dohromady jste darovali 56 500 korun a my jsme díky tomu mohli ještě před Vánoci většinu vybavení pořídit.

Azylový dům v Třeboradicích jsme založili v listopadu minulého roku. Má devět lůžek. Pomá-

Paní Věra a pan Václav byli prvními obyvateli Azylového domu v Třeboradicích. Po nich následovali další a kapacita domu se tak rychle zaplňuje.
Foto: Jaroš Miloš

há těm nejzranitelnějším – lidem bez domova, kteří mají zdravotní a jiné znevýhodnění a těžko hledají uplatnění na trhu práce. Potřebují proto dlouhodobější zázemí a podporu. Do Třeboradic se nastěhovali nejdříve dva lidé – paní Věra a pan Václav, jejichž příběhy jsme s vámi sdíleli.

Po nich následovali další a kapacita domu se tak rychle zaplňuje. Děkuji vám, vážím si vaší pomoci a přeji vám a vašim rodinám hodně zdraví a Božího požehnání v novém roce 2017.“

sestra Radima Jana Ivančicová
zástupce ředitele
Azylového domu sv. Terezie

Nadělovali jsme DĚTEM K VÁNOCŮM

Vánoce jsou zvláště pro děti časem splněných přání. Proto jsme chtěli hlavně jim udělat o Vánocích radost. Díky Nadaci Agel našly všechny děti i maminky z Azylového domu Gloria pod vánočním stromčkem pěkný dárek. V Africe jsme tradičně nadělovali praktické dárky, které potěší i pomohou. Ugandské děti dostaly jménem svých dárců nové matrace, v Zambii zase dárek, který může zachránit život – moskytiéru.

Sestra Imelda, ředitelka Azylového domu Gloria, přebírá dárky pro děti a maminky.

Děti v Ugandě dostaly praktický dárek – novou matraci. □